

Arrest

nr. 225 611 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Russisch staatsburger, geboren te Kazachstan op (...). U bent Tsjetsjeense van etnische origine en moslima van geloofsovertuiging. Eind 1958 keerde u met uw ouders van Kazachstan, waar zij in 1944 naartoe verbannen waren, terug naar Tsjetsjenië.

Uw ouderlijk huis is gelegen in Alkhan Yurt, district Urus Martan. U woonde steeds op deze plaats, uitgezonderd de periodes dat u gehuwd was. Van '91 tot '93 woonde u met uw eerste echtgenoot in Stareya Atagie. Nadat u van die man scheidde keerde u terug naar Alkhan Yurt. U huwde een tweede maal in 1997 en woonde toen in Urus Martan. U kreeg een zoon in datzelfde jaar. In 1999 ging u enkele maanden met uw familie naar Azerbeidzjan vanwege de oorlog. U keerde in mei 2000 terug. Uw zus Z. (...) bleef die periode in Azerbeidzjan.

Op 20 mei 2008 had u, samen met uw zus Z. (...) die op dat moment een korte tijd in Tsjetsjenië was, een autoongeval. U raakte gewond en diende een tijdje in het ziekenhuis verzorgd te worden.

Uw echtgenoot overleed in 2010, waarna u samen met uw zoon naar uw ouderlijke huis in Alkhan Yurt terugkeerde. Twee jaar eerder was uw moeder reeds overleden, dus u woonde er alleen met uw zoon gedurende de laatste acht jaar voor uw vertrek uit Tsjetsjenië.

U werd gedurende jaren nog regelmatig lastiggevallen door de autoriteiten die u vragen kwamen stellen over uw familie. U heeft namelijk vijf broers, A. (...), M. (...), I. (...), S. (...) en R. (...) waarvan een aantal een rol speelden in de Tsjetsjeense oorlogen. S. (...) overleed in de eerste oorlog. A. (...) liep, bij toeval, verwondingen op. R. (...) streed ook mee in de tweede oorlog maar overleed ten gevolge van een mijn.

Uw broer I. (...) verliet in 2000 reeds Tsjetsjenië. Hij verbleef tot 2005 in Ingoesjetië en woont tot op heden in Oostenrijk. Uw broer A. (...) vertrok bij het uitbreken van de tweede oorlog naar Turkije waar hij in april 2012 overleed. Uw broer M. (...) overleed in 2005.

Andere familieleden hadden eerder ook al problemen met de autoriteiten gekend. In december 2000 werd de zoon van uw oom langs vaderszijde, A. (...), meegenomen toen hij op de bus zat. De reden was dat hij uw broer R. (...) bijstond in de oorlog. Hij is nog steeds spoorloos.

In 2001 kwamen Russische militairen de zoon van uw broer A. (...), T. (...), meenemen. Hij had meegestreden met uw broer R. (...) in de tweede oorlog. Hij was gevlucht naar Ingoesjetië maar werd tijdens een bezoek bij u thuis aan uw moeder gearresteerd. Ook van hem werd verder niks meer vernomen. Uw broer M. (...) werd tegelijk met T. (...) toen ook meegenomen, maar werd kort nadien vrijgelaten.

Tot aan uw vertrek werd u lastiggevallen door de autoriteiten. Zij doorzochten op regelmatige basis uw huis en stelden u vragen over de familie, voornamelijk over T. (...). Gedurende zeven à acht jaar kwamen zij gemiddeld om de twee à drie maanden langs.

Daarnaast werd uw zoon in 2016 door militairen op zijn vakantiejob enkele vragen gesteld omdat hij leek op een gezocht persoon. Nadat zijn overste er werd bijgehaald en het paspoort van uw zoon toonde, kon hij beschikken. Even later kwam de nieuwe wijkagent bij u thuis langs om u vragen te stellen over uw ganse familie en wie waar juist verbleef.

In 2017 werd uw zoon opgeroepen om zich aan te melden voor legerdienst. Uw zoon weigerde dit. Twee tot drie maanden later werd naar hem gevraagd in de buurt. Jullie buurman zag mannen bij jullie thuis die op zoek waren naar hem. U kreeg schrik omdat de autoriteiten interesse in uw zoon begonnen te krijgen en besloot dat jullie Tsjetsjenië moesten verlaten.

Op 19 maart 2018 vertrok u uiteindelijk samen met uw zoon. Jullie reisden via Turkije, Egypte, en Marokko uiteindelijk naar Parijs. Jullie verbleven een aantal maanden in Frankrijk en dienden er een verzoek tot internationale bescherming in. Jullie ontvingen echter een weigering en dienden het land te verlaten. U verbleef een tijdje bij een nicht die in Frankrijk woont en vertrok vervolgens naar België. Op 5 november 2018 kwamen u en uw zoon in België aan. Op 26 november 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw zoon B., K. (...) (C.G. 18/21959 O.V. 8.735.894) diende eveneens die dag zijn verzoek in.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer (allen kopieën): uw intern Russisch paspoort, geboorteakte, werkboekje en pensioenboekje; de vluchtelingenpaspoorten van de drie zonen van R. (...), de documenten aangaande uw broer I. (...) en de verblijfskaart van uw zus Z. (...); foto's van het huis van R. (...) en foto's van T. (...), A. (...) en R. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakt dat u in Rusland een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest in de eerste plaats vervolging voor uw zoon. De autoriteiten kregen de laatste tijd immers meer interesse in hem. Zo zou er op een gegeven moment naar uw zoon gezocht zijn bij jullie thuis tijdens jullie afwezigheid, zou uw zoon gevraagd zijn om toe te treden tot het leger en zou hij eens gevraagd zijn naar z'n paspoort en achtergrond omdat hij leek op een gezocht persoon. Vanwege uw familiegeschiedenis en de recente arrestaties van jonge mannen, waaronder ook drie (verre) familieleden maakt u zich hier zorgen over (CGVS, p. 10). Het CGVS stelt echter vast dat in hoofde van

uw zoon geen gegronde vrees voor vervolging kon worden vastgesteld omwille van de volgende redenen.

Om te beginnen kan geen geloof worden gehecht aan u en uw zoons verklaringen omtrent het incident waarbij de Russische en/of Tsjetsjeense autoriteiten op zoek waren naar uw zoon om hem – volgens jullie verklaringen – mee te nemen. U en uw zoon slagen er namelijk niet in om over deze gebeurtenis consistente verklaringen of te leggen. Volgens uw verklaringen kwam een auto naar jullie huis toen jullie niet aanwezig waren. Uw buurman – die tevens uw neef is – had een kort gesprek met die mannen en vertelde achteraf dat die mensen bij jullie thuis waren langs geweest op zoek naar uw zoon, en later zouden terugkomen. U hoorde dit niet rechtstreeks van uw buurman, maar van uw zoon, die het op zijn buurt vernomen had van de zoon van de buurman, I. (...). Uzelf was niet betrokken bij het gesprek dat uw zoon had hierover met I. (...) (CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer u van uw zoon hoorde over het voorval, verklaart u dat het niet onmiddellijk was. U vervolgt dat de buurman u vertelde dat ze op jullie poort kwamen kloppen. Gevraagd of dit dan betekent dat het uw naburige neef was die u inlichtte over de mannen die uw zoon kwamen zoeken (en dus niet uw zoon), bevestigt u en verklaart u dat u denkt dat het uw neef/buurman was, ongeveer 3 à 4 dagen na het incident zelf (CGVS, p. 14). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat u het nieuws van uw zoon vernam. U slaagt er aldus in de eerste plaats zelf niet in om consistente verklaringen af te leggen over hoe en van wie u deze informatie vernam. Daarnaast stelt het CGVS ook vast dat u tegenstrijdig bent op dit vlak met uw zoon. Hij verklaart namelijk dat de buurman jullie kwam inlichten op het moment dat jullie thuis kwamen. Uit zijn verklaringen blijkt dat dit meteen na jullie aankomst moet geweest zijn, aangezien hij opmerkt dat jullie poort geluid maakt bij het opendoen, de buurman dit geluid moet gehoord hebben en zo moet gemerkt hebben dat jullie thuiskwamen. Hij kwam vervolgens naar jullie toe, vroeg waar jullie geweest waren en vertelde wat gebeurd was (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 10). Hieruit kan worden besloten dat jullie samen thuis kwamen – jullie waren immers bij uw tante samen op bezoek geweest (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 6) – en gelijktijdig werden ingelicht door de buurman. Dit betekent dat uw verklaringen en deze van uw zoon op dit punt sterk tegenstrijdig zijn.

U verklaart daarnaast ook dat u op het moment dat u over deze feiten werd ingelicht reeds op de hoogte was van de aanmelding van uw zoon op het militair commissariaat (CGVS, p. 14). Uw zoon verklaarde echter dat hij het u pas vertelde toen de buurman jullie had ingelicht over het bezoek van 'die mensen' (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 9). Dit betekent dat u ook tegenstrijdig bent met uw zoon over de volgorde waarop u bepaalde feiten vernam. Geconfronteerd met de verklaringen van uw zoon, zijnde dat de buurman meteen na jullie aankomst jullie kwam inlichten over wat gebeurd was en dat uw zoon u pas nadien over het militair commissariaat inlichtte, beweert u het zich niet te herinneren. U heeft namelijk reeds twee keer een ongeluk gehad en hebt geen geheugen meer (CGVS, p. 14). Dergelijke verklaring is echter niet afdoende om deze vaststellingen teniet te doen. Niet enkel kan u de beweerde slechte staat van uw geheugen op geen enkele objectieve wijze staven, uit uw overige verklaringen blijkt voorts dat u wel degelijk in staat bent om incidenten in de juiste periode en in de juiste chronologische volgorde te plaatsen. De vastgestelde tegenstrijdigheden staan dan ook vast, waardoor geen geloof wordt gehecht aan jullie verklaringen alsof men op een gegeven moment uw zoon kwam zoeken.

Daarbij is het motief dat u ter verklaring voor de zoektocht naar uw zoon voorlegt, niet aannemelijk. U baseert zich namelijk op zijn weigering om tot het leger toe te treden (CGVS gehoorverslag, p. 16). Dit kan echter niet worden aangenomen. Niet enkel verklaart uw zoon dat er wel degelijk een mogelijkheid bestond om te weigeren aangezien sommige mannen dit effectief deden (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 9), uit informatie over legerdienst in Tsjetsjenië blijkt dat er telkens er een oproep om toe te treden tot het leger, (veel) meer kandidaten dan beschikbare plaatsen zijn (zie administratief dossier, blauwe map, document 1-5). In die zin is het niet aannemelijk dat ze de moeite zouden ondernemen om uw zoon (of eender wie) te dwingen toe te treden. Uw zoon verklaart verder dat de commissaris bij wie hij moest verschijnen op het commissariaat niks over zijn familie wist, waardoor nergens uit blijkt dat hij omwille van zijn familiale afkomst zou gedwongen worden tot het leger toe te treden (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 9).

Uw zoon gaf echter, bij monde van jullie advocaat, aanvullende verklaringen omtrent zijn vrees die verband houden met bovenstaande. De hieronder weergegeven verklaringen vinden allen weerslag in de mail van uw advocaat die werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Hij verklaart namelijk dat hij in contact stond met zijn halfbroer M.B. (...), een zoon uit het tweede huwelijk van uw overleden echtgenoot. Sinds 2014 zou M. (...) werkzaam zijn als soldaat voor de Russische militaire inlichtingendienst GRU. Vanaf dan zou M. (...) ongeveer maandelijks telefonisch contact hebben met uw zoon K. (...).

M. (...) zou uw zoon informatie over uw verdwenen neef T. (...) bezorgd hebben en zou van hem eisen dat hij hem contacteert indien jullie nieuws van T. (...) zouden vernemen. Zo zou hij kunnen opklimmen binnen GRU. Hij zou uw zoon eveneens een positie kunnen bezorgen binnen GRU. Uw zoon liet hem echter blijken dat hij een totale desinteresse had om voor de autoriteiten te werken en dat hij niet kon

aannemen dat T. (...) nog zou leven en dat hij daarbij z'n familie nooit zou verraden. M. (...) zou hem duidelijk gemaakt hebben dat hij dit niet vroeg aan uw zoon, maar eiste. Daarnaast zou hij uw zoon telkens beschermd hebben wanneer een aantal jonge mannen werden meegenomen. Het is volgens M. (...) slechts een kwestie van tijd vooraleer de Russische autoriteiten uw zoon zouden meenemen aangezien hij uit een geveiseerde familie komt. De enige oplossing is dan ook, volgens M. (...), dat uw zoon de gevraagde medewerking verleent. Uw zoon zou sindsdien onder druk staan van M. (...), die hem tevens aanspoorde zijn militaire dienstplicht te volbrengen. Eind 2017 werd M. (...) opnieuw naar Syrië gestuurd. In februari 2018 zou hij opnieuw contact opgenomen hebben met uw zoon en hem bedreigd hebben. Uw zoon vreest aldus ook problemen met zijn halfbroer die behoort tot de Russische autoriteiten.

In de eerste plaats is het bijzonder frappant dat uw zoon met dergelijke verklaringen komt dagen na zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van elke verzoeker om alle elementen waarop hij zijn verzoek baseert van bij het begin van de procedure naar voor te brengen. Uw zoon verklaart dat hij dit enerzijds deed omdat hem in het centrum werd afgeraden te vertellen dat hij familieleden bij de Russische autoriteiten had en anderzijds omdat hij u hier niet mee wou belasten. Het is echter vrij onduidelijk om welke reden men hem in het centrum zou afraden bepaalde elementen uit zijn relaas te vertellen. Hij geeft hier verder geen bijkomende duiding over. Daarbij is het ook zeer opmerkelijk dat hij in het centrum aan quasi onbekenden een (zeer belangrijk) element uit zijn relaas zou vertellen terwijl hij dat voor het CGVS – de instantie waar jullie tenslotte bescherming aan vragen – verzwijgt omdat hij u dit zou willen besparen. U en uw zoon zijn woonachtig in hetzelfde centrum. Niks kon hem dus garanderen dat wat hij aan mensen in het centrum vertelde niet tot bij zijn moeder zou geraken. Dat hij dit wél vertelde in het centrum, en dan niet tijdens het onderhoud op het CGVS, is compleet onlogisch. Hij werd aan het begin van het persoonlijk onderhoud gewezen op de vertrouwelijkheid van zijn verklaringen. Daarnaast was hij in staat om hierover meer uitleg te vragen, bv. in welke mate zijn moeder op de hoogte zou worden gebracht van z'n verklaringen. Dat hij dit naliет, terwijl het zou gaan om een zeer belangrijk element om zijn vrees ten opzichte van Tsjetsjenië vast te stellen, houdt geen steek. Deze vaststelling wordt nog versterkt doordat uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u wel op de hoogte bent van contacten tussen uw zoon en M. (...). U verklaarde namelijk te vrezen dat uw zoon door zijn halfbroer, een beroepsmilitair, overtuigd zou worden om dit ook te worden (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Hieruit kan worden afgeleid dat u wel degelijk weet hebt van contacten tussen hen, want waarom zou u zich hier anders zorgen over maken. Aangezien u dus op de hoogte blijkt te zijn van contacten tussen uw zoon en z'n halfbroer en van het feit dat die laatste een beroepsmilitair is (een gegeven waar u tegen gekant bent), is het nog onaannemelijker dat uw zoon u hierover verder niet zou inlichten. Het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen waarom hij deze elementen pas zo laattijdig aanbrengt, maakt dat aan de bijkomende verklaringen van uw zoon alvast geen geloof kan worden gehecht.

Tevens kunnen zich ernstige vragen worden gesteld bij de waarschijnlijkheid van deze elementen. Het lijkt namelijk weinig logisch dat van uw zoon geëist wordt dat hij informatie over T. (...) aan z'n halfbroer doorgeeft. Uw zoon was namelijk pas 3 à 4 jaar toen T. (...) verdween. Sindsdien heeft hij, noch uzelf ooit iets over die persoon, die reeds 8 jaar geleden vrij kwam, vernomen. Indien de autoriteiten zo doortastend uw familie opvolgden zoals u steeds beweert lijkt het vanzelfsprekend dat ook zij op de hoogte zouden zijn van jullie onwetendheid betreffende de locatie en activiteiten van T. (...). Moesten zij effectieve vermoedens hebben dat uw zoon wel meer weet over T. (...) zouden de autoriteiten hier ongetwijfeld stappen voor ondernemen en zou uw zoon hier concrete verklaringen over moeten afleggen. Dit is niet het geval, wat er op wijst dat er bij de autoriteiten geen vermoedens zijn dat uw zoon of uzelf meer informatie hebben over T. (...).

Bovenstaande vaststelling maakt het zeer onaannemelijk dat dergelijke druk op uw zoon zou worden uitgeoefend, via zijn halfbroer. Om welke reden uw zoon bovendien zou worden aangespoord om toe te treden tot het GRU of het leger, is volkomen onduidelijk, gezien de geringe meerwaarde die dit voor hun zoektocht naar T. (...) zou betekenen. Dit blijkt uit zijn verdere verklaringen die aantonen dat de autoriteiten reeds over veel informatie over T. (...) beschikken. Uw zoon vernam namelijk via M. (...) dat T. (...) in 2010 vrijkwam op voorwaarde dat hij zou meewerken met de autoriteiten en informatie over illegale gewapende groeperingen (NVF) zou verschaffen. Hij zou echter kort nadien al verdwijnen en zich bij een gewapende groepering hebben aangesloten en vermoedelijk een emir zijn in Syrië. Hieruit blijkt dat de Russische inlichtingen vrij goed op de hoogte zijn van het doen en laten van T. (...), veel beter dan uzelf en uw zoon. Welke meerwaarde uw zoon hen dan nog zou kunnen bieden door zich aan te sluiten bij GRU is zeer onduidelijk, aangezien de autoriteiten ongetwijfeld op de hoogte moeten zijn van zijn onwetendheid, zoals hierboven reeds beargumenteerd werd. Bovendien houdt ook de vrijlating van T. (...) op zich geen steek. Hij zat namelijk al 9 jaar vast. Of hij de autoriteiten op het moment van z'n vrijlating enige concrete info zou kunnen geven, valt sterk te betwijfelen. Het is om die reden niet aannemelijk dat T. (...) 9 jaar na zijn aanhouding met de Russische autoriteiten een vrijlating

overeen kan komen. Aangezien T. (...) betrokken was in de tweede oorlog en beschuldigd werd van terrorisme kan worden verwacht dat de Russische autoriteiten hem slechts zouden laten gaan – als ze dit überhaupt al zouden doen – onder zeer strikte voorwaarden en met een duidelijk doel voor ogen. Dit is hier echter niet het geval aangezien het enerzijds zeer onwaarschijnlijk is dat T. (...) nuttige info zou kunnen leveren 9 jaar na z'n aanhouding en hij er anderzijds blijkbaar na z'n vrijlating in slaagde te vluchten. De onwaarschijnlijkheid van deze laatijdige elementen bevestigt dan ook dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Uit de verklaringen die uw zoon later nog toevoegde blijkt bovendien dat in begin oktober 2017 2 agenten van het FSB bij u thuis kwamen vragen stellen over T. (...). Zij vroegen het graf te tonen waar hij begraven lag. Uw zoon had hierover ook op zijn gehoor al gesproken. Toen had hij verklaard dat er op verschillende momenten en door verschillende personen aan jullie vragen over T. (...) werden gesteld. De laatste keer was volgens hem in (de herfst van) 2017. Hij vervolgt dat toen 1 persoon – en dus niet 2 – over hem kwam vragen. Het was toen de buurvrouw overleden was. Die persoon zei dat ze hoorden dat T. (...) dood was, nadat hij eerder was vrijgelaten. Hij wou dat jullie z'n graf toonden en had zichzelf voorgesteld als een medewerker van het FSB (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 4, 11-12). De verklaringen van uw zoon met betrekking tot dit incident komen onderling al niet overeen, maar blijken ook wezenlijk te verschillen van uw eigen verklaringen.

U beweerde zelf namelijk ook dat jullie gedurende de laatste 7 jaar nog vaak ondervraagd werden over T. (...) door Russische militairen. U vermeldt een voorval toen een grootmoeder uit de straat overleden was. U kwam net thuis en zag 2 mannen buitengaan. Uw zoon zei dat ze vragen kwamen stellen over uw verdwenen neef T. (...). Even later plaatst u dit incident in de zomer van 2017 (CGVS gehoorverslag p. 12). Alweer zijn uw verklaringen tegenstrijdig met deze van uw zoon, die de laatste ondervraging over T. (...) plaatst in (oktober) 2017. Hierdoor worden zowel jullie verklaringen op het CGVS, als de bijkomende verklaringen van uw zoon, verder in twijfel getrokken.

Voorgaande vaststellingen doen het CGVS dan ook besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bijkomende verklaringen van uw zoon. Het kan aldus niet aangenomen worden dat hij onder druk staat van zijn halfbroer om enerzijds informatie over T. (...) te bezorgen en anderzijds zelf gedwongen te worden toe te treden tot de Russische autoriteiten.

Uw zoon haalde verder ook aan dat hij zich regelmatig diende aan te melden bij de wijkagent. Uzelf weet hier concreet niet veel over, maar verklaart wel dat jonge mannen soms werden meegenomen voor een gesprek, om hen te controleren en de les te spellen (CGVS gehoorverslag, p. 14). Uw zoon licht toe dat hij werd opgeroepen door de administratie van het dorp. De wijkagent informeerde er naar zijn leven en controleerde ook z'n telefoon. Hij vond er op een gegeven moment een foto op van uw broer R. (...) en stelde uw zoon hier vragen over (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 7). Uw zoon haalt verder geen enkel concreet probleem aan met de wijkagent. Hij verduidelijkt dat hij telkens werd opgeroepen wanneer er een nieuwe wijkagent was, wat bij jullie om de 6 maanden het geval was (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 8). Hieruit kan besloten worden dat de vragen gesteld door de wijkagent kaderen in een standaardprocedure en uw zoon hier, zelfs na het bespreken van een foto van R. (...), geen verdere problemen door ondervond.

Wat betreft het laatste element dat u aanhaalde om de vrees ten aanzien van uw zoon te staven, namelijk het moment dat de autoriteiten in 2016 uw zoon vroegen om z'n paspoort te tonen omdat hij zou lijken op een gezocht persoon (CGVS gehoorverslag, p. 10, CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 6-7), merkt het CGVS op dat ook hier geen aanwijzingen zijn dat hier verdere problemen uit zouden voortvloeien. Uzelf en uw zoon halen hier ook verder geen vrees voor aan (CGVS gehoorverslag, p. 16). Na het zien van het paspoort en de bevestiging van uw zoons identiteit werden ook door de autoriteiten zelf geen problemen meer gesteld (CGVS gehoorverslag, p. 10, CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 7).

U haalt tenslotte nog aan dat rond nieuwjaar 2016 27 mensen werden meegenomen en verdwenen waaronder 3 neven van A. (...). Enkele maanden later kwamen ze vrij en bleken ze mishandeld. De aanleiding voor hun aanhouding zou een extremistische video zijn geweest (CGVS gehoorverslag, p. 15). Uw zoon haalde in zijn bijkomende verklaringen dit incident ook aan en verwijst naar 3 neven die in december 2016 werden meegenomen omwille van een audioboodschap in een WhatsApp-groep, waarbij hij zelf niet betrokken was. Het CGVS kan echter niet inzien om welke reden uw zoon hierdoor enige vrees zou moeten koesteren. Hij stelde in zijn aanvullende verklaringen dat M. (...) hem zei dat hij tot nog toe steeds bescherming van hem had genoten. Zoals eerder aangetoond kan echter geen geloof gehecht worden aan de aanvullende verklaringen van uw zoon, waardoor het CGVS deze bewering niet kan aannemen. Bovendien vond de aanhouding van deze 3 neven ruim een jaar voor jullie vertrek plaats. Er is in die periode verder geen sprake van geloofwaardige incidenten die zouden duiden op vermoedens van de autoriteiten dat uw zoon hier enigszins bij betrokken zou zijn. Om die reden kan het CGVS niet aannemen dat hieruit een gegronde vrees in hoofde van uw zoon zou voortvloeien.

De door u aangehaalde algemene vrees als zou men uw zoon op een gegeven moment meenemen omwille van zijn familiale achtergrond vindt daarenboven geen weerslag in de beschikbare informatie

omtrent familieleden van rebellen. Hieruit blijkt namelijk dat familieleden van actieve leden van illegale gewapende groeperingen of aanhangers van dergelijke groepering onder zware druk van de autoriteiten kunnen staan. Het gaat hier echter om dichte familieleden, zoals vaders, zonen, broers en zussen. Verdere familieleden, zoals neven, komen slechts zeer zelden onder de aandacht van de Russische autoriteiten (zie administratief dossier, blauwe map, document 6). Aangezien uw zoon noch een dichte familieband heeft met een actief lid van de rebellen, noch met uw broers of de familieleden die gearresteerd werden (T. (...) en A. (...)), is het bijzonder onaannemelijk dat hij effectief in het vizier van de Russische autoriteiten zou komen omwille van zijn familiale achtergrond.

Het CGVS stelt aldus vast dat er geen concrete aanwijzingen zijn dat uw zoon gerichte vervolging dient te vrezen. Er kan namelijk niet aangenomen worden dat men hem op een bepaald moment kwam zoeken bij jullie thuis. Ook aan de bijkomende verklaringen van uw zoon, namelijk dat hij zijn halfbroer M. (...) dient te vrezen, kan geen geloof worden gehecht. Het louter verwijzen naar arrestaties van jonge mannen in Tsjetsjenië volstaat niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is voor uw zoon. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Er werd reeds uitgebreid gemotiveerd waarom dit in het geval van uw zoon niet aan de orde is. Zodoende kan in hoofde van uw zoon niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Tsjetsjenië.

Naast de vrees die u koestert voor uw zoon bent u de blijvende ondervragingen en huiszoekingen door de Russische autoriteiten meer dan beu. Volgens uw verklaring wordt u namelijk nog steeds lastiggevalen door de autoriteiten omwille van de rol die uw familie, in het bijzonder uw broers, speelden in de Tsjetsjeense oorlogen. Het huis waarin u onder meer, de laatste acht jaar voor uw vertrek nog samen met uw zoon woonde, werd tijdens de oorlog gebruikt als uitvalbasis van uw broer R. (...), die als commandant optrad tijdens zowel de eerste als tweede oorlog. Daarnaast stond u zelf ook in voor enkele huishoudelijke taken in die woning tijdens de eerste oorlog. Sinds de eerste oorlog stond dit huis steeds onder toezicht. Het werd ook afgebrand in 1999 (CGVS, p. 3,6, 8-10). U omschrijft een specifiek voorval waarbij militairen uw huis controleerden met een metaaldetector en graafwerken uitvoerden bij u thuis omdat zij wapens zochten. Dit gebeurde in 2011. Er werd uiteindelijk niks gevonden maar ze hadden wel de garage uitgegraven omdat daar al een put zat om aan de auto's te werken, wat blijkbaar verdacht leek. Ze kwamen ook regelmatig het huis doorzoeken en nagaan of er een gezocht persoon, die ze niet specificeerden, bij jullie thuis woonde. Op een gegeven moment hebben de autoriteiten ook een vlag van Ichkeria en een tapijt met de afbeelding van Dudayev en een wolf gevonden, waarna ze u vroegen of u nog steeds aan het wachten was op Dudayev (CGVS gehoorverslag, p. 11-12). Ook uw zoon vermeldt regelmatige huiszoekingen door FSB of GRU op jullie adres (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 5). Uw zoon spreekt eveneens over het vinden van de vlag en het tapijt. Hij kan deze vondst in de tijd niet situeren maar plaatst het eigenaardig genoeg op het moment dat jullie garage werd uitgegraven omdat ze met een metaaldetector iets opgemerkt hadden (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 6). Het voorval met de metaaldetector en de uitgraving van de garage plaatste u zelf in 2011 (CGVS gehoorverslag, p. 11-12). Het vinden van de vlag van Ichkeria en het tapijt met Dudayev plaatste u dan weer in 2017, toen de grootmoeder van de burens overleed (CGVS gehoorverslag, p. 12). Wederom zijn jullie verklaringen tegenstrijdig over de enige concrete elementen die jullie naar voor brengen.

Over andere momenten tijdens dewelke dergelijke zaken gebeurden blijft u zeer oppervlakkig. U hebt het over 'militairen' die langskomen om te zien of 'een gezocht persoon', die u niet kan specificeren, bij jullie woont. Ze kijken in de kleren, kasten, overal. Of ze stellen vragen over T. (...) (CGVS, p. 12) U haalt daarnaast nog aan bij het aantreden van een nieuwe wijkagent telkens veel vragen te krijgen in verband met uw familie, maar concrete problemen leverde dit niet op (CGVS, p. 10-11).

Omwille van alle bovenstaande vaststellingen kan moeilijk geloof worden gehecht aan jullie bewering dat de Russische autoriteiten jullie nog steeds kwamen ondervragen over uw verdwenen neef of omwille van jullie familiegeschiedenis. Over de enige concrete elementen die jullie hiervoor aanhalen blijken u en uw zoon tegenstrijdig te zijn. Voor de volledigheid kan hier opnieuw verwezen worden naar de algemene informatie die stelt dat familieleden van actieve rebellen inderdaad met de autoriteiten geconfronteerd kunnen worden. In uw geval is echter geen sprake van een familieband met een op dit moment actief lid van een gewapende groepering.

Bijkomend merkt het CGVS op dat, zelfs indien er geloof zou worden gehecht dat jullie tot op de dag van vandaag door Russische autoriteiten worden lastiggevalen omwille van de betrokkenheid van uw broers aan de Tsjetsjeens- Russische oorlogen – quod non – dit niet van die aard is om te besluiten dat u en uw zoon vervolging dienen te vrezen in Tsjetsjenië. Hoewel kan worden aangenomen dat u dergelijke praktijken meer dan moe zou zijn, zijn er geen concrete aanwijzingen dat u en uw zoon door deze praktijken een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden

lopen. De elementen die jullie aanhalen die hier wel op zouden kunnen wijzen, werden immers reeds ongeloofwaardig geacht. Het loutere gegeven dat u dergelijke bezoeken beu bent is onvoldoende zwaarwichtig om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Hieruit blijkt immers geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Het gegeven dat jullie daarbij reeds 7 jaar zouden worden lastiggevalen en toch nooit eerder de overweging maakten om te vertrekken uit jullie woonplaats, doet tevens afbreuk aan de ernst van deze feiten. Het CGVS kan niet inzien om welke reden jullie in Urus Martan zouden blijven wonen indien jullie op herhaaldelijke wijze door de autoriteiten werden lastiggevalen. U gaf zelf aan dat dit wegens geldgebrek was en jullie uiteindelijk door een beetje te sparen wel geld genoeg hadden om te vertrekken, wat eerder vreemd overkomt (CGVS, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt niet dat jullie enige initiatieven namen om de middelen te vergaren die een vertrek uit Urus Martan mogelijk maakten. Een eventuele verhuis binnen Rusland lijkt u ook nooit te hebben overwogen. Daarbij gaf u aan dat u, na de ontvoering van de 3 neven in december 2016, door de moeders werd gevraagd waarom u niet vertrok. Dit zou er bij u toe geleid hebben om effectief te willen vertrekken (CGVS, p. 15). In die zin is het opnieuw opmerkelijk om te moeten vaststellen dat u uiteindelijk nog meer dan een jaar – waarin geen enkel geloofwaardig incident is voorgevallen – in Urus Martan bent gebleven.

Wat betreft de arrestatie van uw zus M. (...) nadat zij aangifte gedaan had van de verdwijning van T. (...), merkt het CGVS op dat er opnieuw geen aanwijzingen voorhanden zijn om aan te nemen dat dit voor u verder enig gevolg kan hebben. De elementen die u aanreikte wijzen er niet op dat u hetzelfde kan overkomen. Uw zus ondernam actief concrete stappen om zowel A. (...) als T. (...) terug te vinden, wat in uw geval niet geldt (CGVS, p. 7, 16-17). Bovendien bent u in al de jaren dat u in Tsjetsjenië woonde nooit op een gegeven moment gearresteerd geweest omwille van de aangifte van T. (...) verdwijning die u zelf deed (CGVS, p. 12), waardoor niet kan worden verondersteld dat u hier voor nog enig risico zou lopen

Uw zus A., Z.I. (...) (O.V. 5.958.616) werd in april 2016 erkend als vluchteling. Er dient echter opgemerkt te worden dat het CGVS elke asielaanvraag op individuele basis dient te onderzoeken, en hierbij rekening houdt met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Zo blijkt dat uw zus Tsjetsjenië veel vroeger dan u heeft verlaten en zij gehuwd is met A., I. (...) (O.V. 5.958.616) die reeds sinds 2006 in België verblijft en in 2008 als vluchteling werd erkend. Nergens haalt u problemen omwille van hen aan en blijkt dat het tijds kader (uw zus al vele jaren geleden uit Tsjetsjenië vertrokken en lange tijd in Azerbeidzjan geleefd; CGVS p.5) en de algemene context toch fundamenteel verschillend is. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een asielzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. U heeft echter zelf niet aannemelijk gemaakt dat u persoonlijk bij terugkeer naar Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet zou lopen.

Uw documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Uw intern Russisch paspoort, geboorteakte, werkboekje en pensioenboekje tonen enkel uw identiteit en herkomst aan, welke door het CGVS niet betwist worden. De documenten die u voorlegt aangaande uw familie (zijnde de vluchtelingenpaspoorten van de zonen van R. (...), de documenten aangaande uw broer I. (...) en de verblijfskaart van uw zus Z. (...)) tonen aan dat een aantal van uw familieleden in verschillende Europese landen bescherming kregen. Zoals eerder opgemerkt wordt elk verzoek op zijn eigen merites beoordeeld. De vaststelling dat u familieleden hebt die internationale bescherming kregen levert geen bewijs dat ook u een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging hebt. De foto's van het huis van R. (...) en de foto's van T. (...), A. (...) en R. (...) kunnen ook geen ander licht werpen op de beoordeling van de door u aangehaalde motieven. Het CGVS betwist op zich namelijk niet dat u met deze personen familiebanden heeft, noch dat uw familieleden een rol speelden in het Russisch-Tsjetsjeens conflict. Er kan echter niet aangenomen worden dat u hierdoor zelf in Tsjetsjenië ernstige problemen kende of zou kennen.

De toegevoegde documenten die werden bezorgd door uw advocaat, zijnde de geboorteaktes van M.B. (...), M.T. (...), K.T. (...) en A.T. (...) tonen enkel de identiteitsgegevens van deze personen aan. Het bewijs van vaderschap en de overlijdensakte van uw overleden echtgenoot tonen ook louter deze feiten aan, maar niet meer dan dat. De lijst van verdwenen personen die T. (...) en A. (...) vermeldt en het artikel met betrekking tot de verdwijning van T. (...) vermelden ook zaken die het CGVS op zich niet betwist. De foto van M.B. (...) in hoedanigheid van militair kan op zich noch aantonen dat het werkelijk om de halfbroer van uw zoon zou gaan, noch dat uw zoon met deze persoon problemen had. Ook deze documenten tonen op geen enkele concrete manier aan dat jullie in Tsjetsjenië vervolging dienen te vrezten.

Met betrekking tot uw documenten merkt het CGVS tenslotte op dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde uw originele identiteitsdocumenten verloren te hebben in Frankrijk (CGVS, p. 8-9). Uit de correspondentie van uw advocaat over de bijgevoegde documenten blijkt echter dat u uw origineel Russisch intern paspoort nog steeds in uw bezit hebt. U vertelde hierover aldus niet de waarheid, wat uw algemene geloofwaardigheid allerminst ten goede komt.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de "Schending van artikels 48/3, § 5, 48/4, 48/5 et 62 van de Wet van 15 december 1980 – Schending van artikel 3 van de EVRM – Schending van artikels 2 en 3 van de wet van juli 1991 – Schending van artikel 4, 5de van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming - Schending van het beginsel van twijfel ten gunste van de asielzoeker - Gedeeltelijke en uiterst gedeeltelijke lezing van de informatie die in het administratief dossier is geproduceerd - Inbreuk op door het CGVS geproduceerde informatie met objectieve rapporten over de situatie in Tsjetsjenië voor familieleden van gezochte / verdachte personen - Samenvattende en gedeeltelijke onderzoek van het asielverzoek van de verzoekende partij - Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en, in het bijzonder, van de beginselen van goede trouw, zorgvuldigheid en zorgvuldige voorbereiding van de administratieve besluiten - Kennelijk onjuiste beoordeling".

Verzoekster gaat vooreerst in op de aan haar verweten tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van haar en haar zoon over het ogenblik waarop zij werden geïnformeerd over het bezoek aan de woning. Vooreerst stelt zij, middels verwijzing naar een rapport van OFRA, dat zijzelf en haar zoon omwille van hun verwantschap – ook relatief dichtbij – met verschillende personen die actief waren in de twee Russisch-Tsjetsjeense oorlogen weldegelijk risico op vervolging lopen. Verzoekster geeft in dit kader eerst een overzicht van hetgeen er in de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder wordt gesteld. Zij leidt hieruit af dat, hoewel zulks zeldzaam is, ook verre familieleden van (vermoedelijke) opstandelingen riskeren te worden onderzocht. Vervolgens wijst verzoekster op de bijgebrachte informatie van OFRA, waarin vermeld wordt dat het risico grotere is voor familieleden van personen die in het Westen asiel hebben bekomen. Volgens verzoekster is het duidelijk dat het CGVS een foutieve

beoordeling maakt van haar risico. Zij wijst erop dat niet betwist is dat meerdere van haar broers streden in de oorlogen, dat één van haar broers de vluchtelingenstatus heeft in Oostenrijk, dat T., één van haar neven heeft gestreden samen met zijn oom en dat deze werd gearresteerd en verdween. Uit het dossier blijkt niet dat er over T. en de jegens hem gevoerde onderzoeken door de Russische en de Tsjetsjeense politie onderzoek werd gevoerd en het dossier bevat geen stukken om verzoeksters verklaringen op dit vlak in twijfel te trekken. Nochtans werden al deze elementen en documenten aan het CGVS verzonden voordat de bestreden beslissing werd genomen en worden deze niet betwijfeld. Hoe dan ook blijkt uit de documenten dat één van verzoeksters broers werd erkend als vluchteling in Oostenrijk. Daardoor is het risico blijkens de informatie van OFRA groter. *“Uit het voorgaande volgt, dat niet kan worden beweed, zoals het CGVS in de bestreden beslissing niettemin doet, dat de verzoekende partij geen risico van vervolging zou lopen, vanwege haar familiebanden met verschillende familieleden, die een deel maken van de Tsjetsjeense “opstandelingen”. In dit verband moet ook worden benadrukt, dat het door OPFRA opgestelde verslag recenter is dan het verslag, dat is opgesteld door de Deense Immigratiedienst.”* Volgens verzoekster volstaat dit om tot de vernietiging van de bestreden beslissing te besluiten.

Verzoekster betoogt verder dat haar verklaringen over het bezoek aan de woning, wanneer zowel zij als haar zoon afwezig waren, zeer verwarrend zijn, dat zij de vragen niet leek te begrijpen en dat haar verklaringen op zichzelf tegenstrijdig zijn. *“Gezien deze verwarring en het kennelijke onbegrip van de verzoekende partij betreffende de vragen van de protection officer, werd van de laatstgenoemde verwacht, dat hij/ zij begrip tonen en de verzoekende partij op een dusdanige wijze zou bevragen, dat zij op een correcte wijze deze persoonlijke gehoor zou kunnen volgen.*

Bovendien is het duidelijk bij het lezen van alle verklaringen van de verzoekende partij en haar zoon over dit incident / evenement duidelijk, dat ze feitelijk geen tegenstrijdigheden bevatten.

Zowel de verzoekende partij als haar zoon gaven metterdaad aan, dat ze niet thuis waren toen deze vertegenwoordigers van de autoriteiten kwamen, dat hun buurman (zijnde de neef van verzoekende partij, I. (...)) het portaal van hun huis hoorde kraken, dat hij vervolgens met deze vertegenwoordigers van de autoriteiten had gesproken, wijzend op het feit dat noch de verzoekende partij noch haar zoon aanwezig waren, dat de zoon van de verzoekende partij incident had vernomen door middel van genoemde I. (...), op dezelfde dag van dit incident.

Het enige punt waarop kan worden aangenomen, dat er discrepanties zouden bestaan tussen de verklaringen van de verzoekende partij en die van haar zoon, betreft het moment waarop de verzoekende partij, dit bezoek van de autoriteiten aan haar huis, te weten kwam.

Deze beweerde tegenstrijdigheid kan echter worden verklaard door de verwarring van de verzoekende partij, een staat van verwarring, die duidelijk blijkt uit de aantekeningen van persoonlijke gehoor betreffende deze kwestie.

Het is dan ook onjuist, dat het CGVS in de bestreden beslissing overwogen heeft, dat de verklaringen van de verzoekende partij en haar zoon over dit bezoek van de autoriteiten aan hun huis met tegenstrijdigheden waren besmet.

In ieder geval is het enkele feit, het moment waarop de verzoekende partij dit bezoek van de autoriteiten aan haar huis heeft vernomen, niet voldoende, gezien de andere elementen van dossier, om een weigering van de vluchtelingenstatus te nemen.”

Over de vraag of verzoekster al dan niet reeds op de hoogte was van de inschrijving van haar zoon op het militaire commissariaat, benadrukt verzoekster vooreerst dat niet kan worden betwist dat haar zoon zijn militaire verplichtingen niet nakwam en daardoor kan worden opgeroepen om zijn militaire dienst uit te voeren. *“Bovendien is er, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt vermeld, in dit geval geen sprake van “legerdienst”, maar van “dienstneming binnen de Tsjetsjeense veiligheidsdiensten”.*

Verzoekster wijst op de informatie van EASO waarvan verweerder uittreksels opnam in het dossier en stelt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat haar zoon niet of waarschijnlijk niet werd of zal worden opgeroepen om zijn legerdienst te vervullen. Het CGVS besteedt in dit verband geen aandacht aan de familiale achtergrond van verzoeksters zoon, die omwille hiervan wellicht meer in het vizier van de autoriteiten staat. *“Het kan inderdaad niet worden uitgesloten, dat de Tsjetsjeense autoriteiten de loyaliteit van zoon van de verzoekende partij proberen te verzekeren, door zich bij een Tsjetsjeense militaire eenheid aan te sluiten en diensgevolge zich aan president Kadyrov te onderwerpen.*

In dit verband moet de aandacht van de Raad worden gevestigd op het feit, dat de zoon van verzoekende partij tijdens zijn gehoor door het CGVS verklaard heeft :

(...)

Het is echter duidelijk, dat het administratieve dossier geen enkele informatie bevat over het lot van jonge mannen, die weigeren zich toe te voegen bij de Tsjetsjeense politie, ook al zijn deze jonge mannen lid van een gezin waarvan een of meer personen het Kadyrov-regime ontvluchtten.

Bijgevolg moet worden vastgesteld, dat de Raad zich in de huidige stand van het dossier niet correct kan uitspreken over het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging van de verzoekende partij en haar zoon.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd en teruggestuurd worden naar het CGVS voor verder onderzoek en aanvullende instructiemaatregelen, van het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij en haar zoon."

Verzoekster gaat voorts in op de geloofwaardigheid van de redenen die zij aanvoerde voor de onderzoeken door de autoriteiten tegen haar zoon.

"Ter inleidende titel moet de aandacht van de Raad worden gevestigd op het feit, dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor door de CGVS verklaard heeft, dat het na de weigering van haar zoon, om zich tot de Tsjetsjeense politiemachten aan te sluiten, was, dat de autoriteiten naar hun huis zijn gekomen (zie punt 1 °) hierboven), dat er geen andere reden was waarom de autoriteiten naar haar zoon vroegen en dat zij dacht, dat het om deze reden was, dat de autoriteiten naar hun huis waren gekomen op zoek naar zijn zoon.

De verzoekende partij heeft dus niet met zekerheid gesteld, dat de autoriteiten om die reden naar huis waren gekomen op zoek naar haar zoon.

In dit verband werd dezelfde reden door duidelijk genoemd door de verzoekende partij, zodra zij door de Dienst Vreemdelingenzaken werd gehoord.

De verzoekende partij heeft metterdaad toen verklaard dat :

(...)

De verzoekende partij heeft derhalve, zodra haar verzoek om internationale bescherming was ingediend, het bestaan vermeld van de halfbroer van haar zoon en het feit, dat deze halfbroer een beroepssoldaat was.

Bovendien is er, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt vermeld, in het geval van "militaire dienst" geen sprake van "dienstneming binnen de Tsjetsjeense veiligheidsdiensten".

Op basis van de informatie in het EASO-rapport van augustus 2018 en betreffende Tsjetsjenen, die in aanmerking komen voor militaire dienst (rapport waarvan uittreksels door het CGVS in het administratieve dossier zijn opgenomen),

(...)

Deze informatie is niet van dien aard, dat er conclusie kan worden getrokken, zoals het CGVS in de bestreden beslissing niettemin doet, dat de zoon van de verzoekende partij niet is opgeroepen en / of waarschijnlijk niet door de autoriteiten zal worden opgeroepen door de bekwame Tsjetsjeense autoriteiten om dienst te nemen in militaire eenheden in Tsjetsjenië.

In dit verband dient te worden opgemerkt, dat het CGVS geen aandacht besteedt aan de "familieachtergrond" van de zoon van de verzoekende partij, die om deze reden waarschijnlijk meer in het vizier van de Tsjetsjeense autoriteiten zal zijn.

Het kan inderdaad niet worden uitgesloten, dat de Tsjetsjeense autoriteiten de loyaliteit van zoon van de verzoekende partij proberen te verzekeren, door zich bij een Tsjetsjeense militaire eenheid aan te sluiten en daarom zich aan president Kadyrov te onderwerpen.

In dit verband moet de aandacht van de Raad worden gevestigd op het feit, dat de zoon van verzoekende partij tijdens zijn gehoor door het CGVS verklaard heeft :

(...)

Het is echter duidelijk, dat het administratieve dossier geen enkele informatie bevat over het lot van jonge mannen, die weigeren zich toe te voegen bij de Tsjetsjeense politie, ook al zijn deze jonge mannen lid van een gezin waarvan een of meer personen het Kadyrov-regime ontvluchtten.

Bijgevolg moet worden vastgesteld, dat de Raad zich in de huidige stand van het dossier niet correct kan uitspreken over het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging van de verzoekende partij en haar zoon."

Verzoekster wijst verder op de bijkomende uitleg die zijzelf en haar zoon schriftelijk overmaakten aan het CGVS na hun respectieve persoonlijke onderhouds bij het CGVS. Waar door het CGVS geoordeeld wordt dat deze verklaringen laattijdig werden afgelegd en daardoor geloofwaardigheid ontberen, herhaalt verzoekster vooreerst dat zij reeds bij de DVZ aangaf dat de halfbroer van haar zoon beroepsmilitair was en dat zij bang was dat deze haar zoon zou proberen te overtuigen om bij het leger te gaan. Bovendien heeft verzoekster aangegeven dat zij bang was dat haar zoon veel voor haar geheim hield. Bij het CGVS werd er desondanks geen enkele vraag gesteld over deze halfbroer of een hieraan gekoppelde vrees. *"Bijgevolg moet worden vastgesteld, dat het CGVS geen volledig onderzoek heeft gevoerd in het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij en haar zoon, hoewel de verzoekende partij op het moment van indiening van haar aanvraag, dit element in verband met haar aanvraag voor internationale bescherming vermeld heeft.*

Bovendien zijn er geen wettelijke / reglementaire bepalingen, die de verzoeker van internationale bescherming verhinderen om het CGVS na het persoonlijk onderhoud aanvullende elementen / documenten te verstrekken.

In het onderhavige geval wilden de verzoekende partij en haar zoon een element te specificeren en toe te lichten, dat de verzoekende partij reeds had vermeld tijdens haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en waarop zij door het CGVS niet was ondervraagd.

In tegenstelling tot de bewering van het CGVS in de bestreden beslissing, heeft de verzoekende partij wel meegewerkt aan het vaststellen van de feiten ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming.

Het is opvallend om op te merken, dat hoewel het CGVS in het bezit is van aanvullende informatie en documenten, sommige van fundamenteel belang voor beoordeling van de grond van verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij (en diens zoon), het CGVS ervoor kiest om deze elementen / documenten niet verder te onderzoeken.

Een dergelijke houding is in strijd met het beginsel van samenwerking, dat moet gelden, zowel voor de verzoeker van internationale bescherming als voor de instantie, die deze aanvraag behandelt.

Gezien de informatie over de gezinsleden van de verzoekende partij (die tijdens de twee Russisch-Tsjetsjeense oorlogen hadden gevochten, die verdwenen waren na gearresteerd te zijn en / of de vluchtelingenstatus in Europa hadden gekregen), kan in geen geval betwijfeld worden, dat het gezin van de verzoekende partij en derhalve eveneens haar zoon, aannemelijk worden bedreigd door de Tsjetsjeense en / of Russische federale autoriteiten.

Het is even welzeker, dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de verklaringen, van de verzoekende partij, tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, volgens welke zij vermeld heeft, dat haar zoon veel elementen geheim heeft gehouden voor haar, zodat zij zich geen zorgen zou maken: (« (...) Ik was heel bang hierdoor want ik denk dat mijn zoon veel dingen voor mij geheim hield. ».).

Uit het voorgaande volgt, dat het CGVS niet heeft voldaan aan haar plicht om mee te werken aan de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij en geen volledig en objectief onderzoek heeft uitgevoerd.

Uit het voorgaande volgt eveneens, dat dit onderdeel van de motivering van de bestreden niet geldig noch naar behoren is gemotiveerd."

Waar het CGVS motiveert dat het ongeloofwaardig is dat verzoeksters zoon door diens halfbroer werd gedwongen om informatie over T. door te geven, benadrukt verzoekster vooreerst de volgende niet-betwiste elementen:

"- de betrokkenheid van gezinsleden van de verzoekende partij bij het Tsjetsjeense "verzet" tijdens de twee Russisch-Tsjetsjeense oorlogen;

-de arrestatie van twee familieleden van de verzoekende partij tijdens de 2e Russisch-Tsjetsjeense oorlog, namelijk T. (...) en A. (...) en hun verdwijning ;

-de vluchtelingenstatus verkregen in verschillende Europese landen door een van de broers en de zussen van de verzoekende partij."

Bovendien herhaalt verzoekster dat het CGVS in gebreke bleef om de situatie van deze halfbroer, M.B. te onderzoeken. Eveneens liet het CGVS na onderzoek te verrichten naar de neef van verzoekster, T.

"Dientengevolge kan het CGVS, wat wel het geval is in de bestreden beslissing, niet beschouwen, dat de aanvullende schriftelijke informatie, die de verzoekende partij en haar zoon na hun gehoor door het CGVS hebben verstrekt, niet relevant zouden zijn om het bestaan in hun hoofde te beoordelen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS heeft na de mededeling van deze aanvullende schriftelijke informatie geen enkel onderzoek gevoerd naar de neef van de verzoekende partij, T. (...), betreffende zijn vrijlating na een lange detentie, zijn mogelijke rol binnen een "illegale gewapende groep" in de Kaukasus, in dit geval Syrië.

Dientengevolge kan het " CGVS niet rechtsgeldig beweren, zoals in de bestreden beslissing, dat (...)

Daarbij heeft het CGVS een volledig bevooroordeelde redenering, die niet gebaseerd is op enige objectieve informatie.

Uit het voorgaande volgt, dat dit deel van de bestreden beschikking niet geldig noch naar behoren is gemotiveerd en dat het CGVS daarmee haar plicht tot samenwerking niet is nagekomen."

Over het bezoek van twee agenten van de FSB, wijst verzoekster opnieuw op haar reeds hoger meermaals uiteengezette argumenten omtrent (de informatie over) de legerdienst van haar zoon.

"Bovendien heeft de zoon van de verzoekende partij tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding gemaakt van twee personen; geen enkele vermelding van dit bezoek is te vinden in het korte gehoor van de zoon van de verzoekende partij door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens zijn gehoor door het CGVS heeft de zoon van verzoekende partij consequent verklaard dat :
- *in de loop der jaren werden ze bezocht door verschillende onderzoekers en soms door "gewapende groepen" op zoek naar informatie betreffende T. (...);*
- *het laatste bezoek vond plaats in oktober 2017, toen een man, alleen, in gewone kleding bij hen thuis kwam en zich voordeed als deel uitmakend van de FSB.*
Wat betreft de verzoekende partij en haar verklaringen op pagina 12 van haar het gehoor door het CGVS, ging het over twee mannen, die zich richting het familiale huis van A. (...) begaven, de verdwenen neef.
Het is derhalve niet dezelfde gebeurtenis als waarnaar de zoon van de verzoekende partij hierboven verwijst.
Uit het voorgaande volgt dat dit deel van de bestreden beslissing niet geldig en niet correct gemotiveerd is."

Over de verplichting van haar zoon om zich bij de wijkagent te melden, wijst verzoekster op de reeds hoger door haar aangevoerde argumenten en elementen.

Met betrekking tot de arrestatie en detentie door de autoriteiten van een groep van 27 jonge mannen en de vrees voor vervolging van haar zoon vanwege zijn familiale band met drie van deze mannen, onderstreept verzoekster dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud hierover gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd.

"Het is duidelijk, dat het CGVS deze gebeurtenis niet betwist en overigens geen onderzoek heeft gevoerd met betrekking tot deze massale arrestaties van jonge mannen, van wie er drie deel uitmaakten van de familie van de verzoekende partij en van haar zoon.

Bovendien is het duidelijk, dat het administratieve dossier geen enkel document bevat, dat mogelijk maakt om de risico's te beoordelen, die een familielid van personen (in dit geval jonge mannen) heeft opgelopen en waarvan de verdachte van "extremisme" wordt verdacht door de Kadyrov.

In dit verband moet worden verwezen naar het rapport van de OPFRA van 14 maart 2018 getiteld "Russian Federation: Practice of Unofficial Islam" (bijlage 4) dat de volgende informatie bevat :

(...)

Bovendien en zoals hierboven al is opgemerkt, maken de verzoekende partij en haar zoon onderdeel van een familie uit, die sedert een lange tijd gevisieerd wordt door de autoriteiten, een familie waarvan verschillende leden in verschillende Europese landen de vluchtelingstatus hebben gekregen.

Gelet op de informatie, in de twee door OPFRA opgestelde verslagen, die zijn toegevoegd debijlagen 3 en 4, die aan het onderhavige beroep zijn gehecht, kan niet worden beweerd, wat het CGVS nochtans wel doet in de bestreden beslissing, dat

(...)"

Verzoekster geeft een algemene uiteenzetting en vervolgt:

"In de onderhavige zaak en gezien de "familieachtergrond" van de verzoekende partij en de recente arrestatie en detentie door de Tsjetsjeense autoriteiten van drie familieleden, omdat in het bezit waren van een video, die als "extremistisch" wordt beschouwd door de Tsjetsjeense autoriteiten, gezien het algemene klimaat in Tsjetsjenië, dientengevolge een gegronde vrees voor vervolging vormen voor de verzoekende partij en haar zoon, in de zin van artikel 48/3 van het wet van 15 december 1980.

Uit het voorafgaande vloeit voort, dat de bestreden beslissing niet geldig noch correct gemotiveerd is."

Verzoekster vestigt de nadruk op de vrees voor vervolging in hoofde van haar zoon door diens familiebanden. Zij geeft een overzicht van hetgeen verweerder stelt en van hetgeen zijzelf en haar zoon eerder verklaarden. Het CGVS beschouwt hun verklaringen als tegenstrijdig. Verzoekster geeft te dezen andermaal integraal de reeds gedane uiteenzetting omtrent de informatie van verweerder en de door haar bijgebrachte informatie, de niet-betwiste elementen, het gebrek aan onderzoek inzake T. en de vluchtelingenstatus van haar broer in Oostenrijk.

"Bovendien en om volledig te zijn, dient de aandacht van de Raad te worden gevestigd op het feit, dat het CGVS in de bestreden beslissing de volgende elementen niet betwist maakt :

☐ *het familiehuisonder de verzoekende partij in Alkhan-Yurt diende tijdens de oorlog als basis voor zijn broer R. (...), die tijdens de twee Russisch-Tsjetsjeense oorlogen commandant was ;*

☐ *zij verantwoordelijk was voor een paar huishoudelijke taken in hetzelfde huis, tijdens de 1e Russisch-Tsjetsjeense oorlog ;*

☐ *Sinds de Russisch-Tsjetsjeense oorlog dit huis onder toezicht van de autoriteiten was ;*

☐ *haar familiehuis in 1999 werd verbrand;*

Bijgevolg moet op basis van het voorgaande worden overwogen, dat het CGVS, in het algemeen en gelet op de elementen van het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij, de vrees voor vervolging van de verzoekende partij incorrect en foutief heeft beoordeeld.

Dit enkel element voldoet om over te gaan tot de vernietiging van de bestreden beslissing."

Waar het CGVS motiveert dat loutere bezoeken vanwege de autoriteiten niet volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, wijst verzoekster op de hierboven vermelde verwickelingen.

Inzake de motivering omtrent haar verdere verblijf, zonder problemen, in Urus Martan, doet verzoekster gelden:

"Ter inleidende titel moet worden opgemerkt, dat het CGVS nog steeds in gebreke blijft om objectief aan te tonen, dat de verzoekende partij (en haar zoon) een alternatieve interne vluchtmogelijkheid zou hebben.

In dit verband is de bestreden beslissing niet gebaseerd op een objectief document van het administratieve dossier en vertoont ze derhalve een kennelijk ontbreken van motivering.

Bovendien wat betreft de "laattijdige" vertrek van haar land van herkomst, van de verzoekende partij, zodoende toevlucht te zoeken in België, moet worden opgemerkt, dat de reden voor de vlucht van de verzoekende partij (en die van haar zoon) gevormd was door de druk, uitgeoefend op de zoon van de verzoekende partij, in het bijzonder door zijn halfbroer (M.B. (...)), zodoende, dat de zoon van de verzoekende partij informatie zou verstrekken over T. (...) en zich kon aansluiten bij de Tsjetsjeense en / of federale Russische structuren in Tsjetsjenië, die trouw zijn aan de Tsjetsjeense macht.

Gezien de "familiale achtergrond" van de verzoekende partij (zie hierboven), het duidelijk dat dit laatste element de aanleiding vormde voor de vlucht van de verzoekende partij en haar zoon.

In dit verband moet worden benadrukt, dat volgens de Gids voor procedures en criteria voor het bepalen van de vluchtelingenstatus:

(...)

Het is duidelijk, dat in casu deze elementen ("cumulatieve redenen") niet in aanmerking zijn genomen bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij.

Uit het voorafgaande vloeit voort, dat de bestreden beslissing op dit punt niet correct noch geldig gemotiveerd is."

Waar het CGVS stelt dat haar situatie verschilt van deze van haar zus en schoonbroer, wijst verzoeker naar de reeds uiteengezette argumentatie.

Verzoekster gaat vervolgens in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

"In dit opzicht en in tegenstelling tot de bewering van HET CGVS in de bestreden BESLISSING, is het belangrijk om op basis van actuele en overtuigende informatie na te gaan of de familieleden en / of familieleden van opstandelingen en / of verdachten en / of personen die door de Tsjetsjeense autoriteiten als onderdeel van een "onofficiële islam" worden beschouwd, op dezelfde gronden, al dan niet het risico lopen om onmenselijke of vernederende behandelingen te ondergaan, in zin van artikel 3 EVRM.

Desbetreffend dient verwezen te worden naar de bovenstaande ontwikkelingen in punt 1°).

Met betrekking tot de situatie in Ingoesjetië moet allereerst worden verwezen naar het arrest M.G. Bulgarije, uitgesproken door het Europees Hof voor de rechten van de mens op 25 juni 2014, waarin het Hof met name het volgende opmerkt :

(...)

Volgens het document, uitgegeven door AMNESTY INTERNATIONAL in november 2015 getiteld "Mensen uit de Noord-Kaukasus op zoek naar internationale bescherming: beoordeling door Amnesty International" (bijlage 6) :

(...)

Gezien de bovenstaande ontwikkelingen verzoekt de verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus, indien de vluchtelingenstatus niet wordt toegekend.

In het onderhavige geval is vastgesteld, dat de verzoekende partij zich kan beroepen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

Er moet derhalve van worden uitgegaan, dat de verzoekende partij zich op basis van de hierboven genoemde elementen kan beroepen en dit op basis van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

Verzoekster geeft nog een algemene uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Volgens haar blijkt uit de bestreden beslissing duidelijk dat hieraan niet is voldaan.

Verzoekster vraagt gelet op het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3-6).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt op generlei wijze hoe het beginsel van de goede trouw *in casu* en door verweerder zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Dient voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.6. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.7. Verzoekster stelt voor zowel zichzelf als haar zoon vervolging te vrezen omwille van hun familiale banden, het gegeven dat de autoriteiten de laatste tijd meer interesse kregen in haar zoon, het feit dat hij zou riskeren te moeten toetreden tot het leger en de recente arrestaties van jonge mannen, waaronder drie verre familieleden.

Daarbij kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekster in het onderhavige verzoekschrift veelvuldig en uitgebreid de aandacht vestigt op een aantal niet betwiste elementen, op haar familiale banden en deze van haar zoon, op de algemene informatie opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier en op de bij het verzoekschrift gevoegde en in het verzoekschrift geciteerde algemene informatie. In tegenstelling met wat verzoekster daarbij meermaals tracht te laten uitschijnen, kan uit deze informatie echter niet worden afgeleid dat de loutere familiebanden van verzoekster en haar zoon zouden (kunnen) volstaan om in hunner hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aan te tonen. Hoewel uit de voorliggende informatie blijkt dat (vooral naaste) familieleden van personen die worden beschouwd of verdacht als actieve tegenstanders van of bedreiging voor het lokale regime een verhoogd risico kunnen lopen om in de negatieve aandacht te komen van en problemen te ondervinden met de Tsjetsjeense autoriteiten, kan uit deze informatie niet worden afgeleid dat het loutere gegeven een (ver) familielid te zijn van één of meerdere al dan niet vermeende opposanten van het regime volstaat om *ipso facto* te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. De voorliggende informatie is verder van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoeksters of haar zoon. Deze louter algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster en/of haar zoon bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks aldus *in concreto* aannemelijk te maken en dient daarbij concrete en geloofwaardige aanwijzingen te verstrekken die op zulk risico duiden.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat waar gesteld wordt:

“Met betrekking tot uw documenten merkt het CGVS tenslotte op dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde uw originele identiteitsdocumenten verloren te hebben in Frankrijk (CGVS, p. 8-9). Uit de correspondentie van uw advocaat over de bijgevoegde documenten blijkt echter dat u uw origineel Russisch intern paspoort nog steeds in uw bezit hebt. U vertelde hierover aldus niet de waarheid, wat uw algemene geloofwaardigheid allerminst ten goede komt.”

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Daar verzoekster deze niet aanvecht, blijven zij onverminderd gelden. Dat verzoekster haar originele paspoort achterhield en hierover leugenachtige verklaringen aflegde, vormt een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid.

Omtrent de door verzoekster aangehaalde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

“Om te beginnen kan geen geloof worden gehecht aan u en uw zoons verklaringen omtrent het incident waarbij de Russische en/of Tsjetsjeense autoriteiten op zoek waren naar uw zoon om hem – volgens jullie verklaringen – mee te nemen. U en uw zoon slagen er namelijk niet in om over deze gebeurtenis consistente verklaringen of te leggen. Volgens uw verklaringen kwam een auto naar jullie huis toen jullie niet aanwezig waren. Uw buurman – die tevens uw neef is – had een kort gesprek met die mannen en vertelde achteraf dat die mensen bij jullie thuis waren langs geweest op zoek naar uw zoon, en later zouden terugkomen. U hoorde dit niet rechtstreeks van uw buurman, maar van uw zoon, die het op zijn buurt vernomen had van de zoon van de buurman, I. (...). Uzelf was niet betrokken bij het gesprek dat uw zoon had hierover met I. (...) (CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer u van uw zoon hoorde over het voorval, verklaart u dat het niet onmiddellijk was. U vervolgt dat de buurman u vertelde dat ze op jullie poort kwamen kloppen. Gevraagd of dit dan betekent dat het uw naburige neef was die u inlichtte over de mannen die uw zoon kwamen zoeken (en dus niet uw zoon), bevestigt u en verklaart u dat u denkt dat het uw neef/buurman was, ongeveer 3 à 4 dagen na het incident zelf (CGVS, p. 14). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat u het nieuws van uw zoon vernam. U slaagt er aldus in de eerste plaats zelf niet in om consistente verklaringen af te leggen over hoe en van wie u deze informatie vernam. Daarnaast stelt het CGVS ook vast dat u tegenstrijdig bent op dit vlak met uw zoon. Hij verklaart namelijk dat de buurman jullie kwam inlichten op het moment dat jullie thuis kwamen. Uit zijn verklaringen blijkt dat dit meteen na jullie aankomst moet geweest zijn, aangezien hij opmerkt dat jullie poort geluid maakt bij het opendoen, de buurman dit geluid moet gehoord hebben en zo moet gemerkt hebben dat jullie thuiskwamen. Hij kwam vervolgens naar jullie toe, vroeg waar jullie geweest waren en vertelde wat gebeurd was (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 10). Hieruit kan worden besloten dat jullie samen thuis kwamen – jullie waren immers bij uw tante samen op bezoek geweest (CGVS

gehoorverslag B.K. (...), p. 6) – en gelijktijdig werden ingelicht door de buurman. Dit betekent dat uw verklaringen en deze van uw zoon op dit punt sterk tegenstrijdig zijn.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat zij de gestelde vragen niet zou hebben begrepen en daarom verwarrende en tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd, vindt namelijk geen steun in het administratief dossier en kan niet worden aangenomen. De vraagstelling geschiedde in het kader van het voorgaande blijkens de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster immers in duidelijke bewoordingen. Verzoekster gaf, hoewel haar bij het begin van het persoonlijk onderhoud op het hart werd gedrukt dat zij het meteen kon en moest zeggen indien zich tijdens het onderhoud problemen zouden voordoen, zij de tolk niet zou verstaan of zij een vraag niet zou begrijpen (administratief dossier, persoonlijk onderhoud verzoekster, p.2), bovendien nergens aan deze vragen niet te begrijpen. Integendeel antwoordde zij steevast, eenduidig en in duidelijke bewoordingen op de gestelde vragen. Aldus leidt de vaststelling dat zij haar verklaringen aanpaste in dergelijke mate dat deze manifest strijdig zijn en dat haar verklaringen, dit in tegenstelling met wat zij beweert in het verzoekschrift, bovendien weldegelijk kennelijk in strijd zijn met de verklaringen van haar zoon niet tot de conclusie dat zij de gestelde vragen niet zou hebben begrepen of in de war zou zijn geweest doch wel tot de conclusie dat haar verklaringen en deze van haar zoon omtrent het voorgaande geloofwaardigheid ontberen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U verklaart daarnaast ook dat u op het moment dat u over deze feiten werd ingelicht reeds op de hoogte was van de aanmelding van uw zoon op het militair commissariaat (CGVS, p. 14). Uw zoon verklaarde echter dat hij het u pas vertelde toen de buurman jullie had ingelicht over het bezoek van ‘die mensen’ (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 9). Dit betekent dat u ook tegenstrijdig bent met uw zoon over de volgorde waarop u bepaalde feiten vernam. Geconfronteerd met de verklaringen van uw zoon, zijnde dat de buurman meteen na jullie aankomst jullie kwam inlichten over wat gebeurd was en dat uw zoon u pas nadien over het militair commissariaat inlichtte, beweert u het zich niet te herinneren. U heeft namelijk reeds twee keer een ongeluk gehad en hebt geen geheugen meer (CGVS, p. 14). Dergelijke verklaring is echter niet afdoende om deze vaststellingen teniet te doen. Niet enkel kan u de beweerde slechte staat van uw geheugen op geen enkele objectieve wijze staven, uit uw overige verklaringen blijkt voorts dat u wel degelijk in staat bent om incidenten in de juiste periode en in de juiste chronologische volgorde te plaatsen. De vastgestelde tegenstrijdigheden staan dan ook vast, waardoor geen geloof wordt gehecht aan jullie verklaringen alsof men op een gegeven moment uw zoon kwam zoeken.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Waar zij verwijst naar algemene informatie en poneert dat niet kan worden ontkend dat haar zoon zijn militaire verplichtingen niet nakwam, dient immers te worden vastgesteld dat zij eenvoudigweg voorbijgaat en geenszins afbreuk doet aan de voormelde, vastgestelde tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen en deze van haar zoon over het moment waarop haar zoon haar inlichtte over diens aanmelding op het militaire commissariaat. Bijgevolg blijft deze tegenstrijdigheid onverminderd overeind. Dat verzoekster en haar zoon tegenstrijdige verklaringen aflegden over de aanmelding van haar zoon op het militaire commissariaat, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de bewering dat deze zoon ertoe zou zijn of riskeren te worden aangezet om toe te treden tot het leger.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar verzoekster en haar zoon er niet in slagen om de (mogelijke) reden(en) waarom haar zoon zou riskeren te moeten toetreden tot het leger aannemelijk te maken. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht gesteld:

“Daarbij is het motief dat u ter verklaring voor de zoektocht naar uw zoon voorlegt, niet aannemelijk. U baseert zich namelijk op zijn weigering om tot het leger toe te treden (CGVS gehoorverslag, p. 16). Dit kan echter niet worden aangenomen. Niet enkel verklaart uw zoon dat er wel degelijk een mogelijkheid bestond om te weigeren aangezien sommige mannen dit effectief deden (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 9), uit informatie over legerdienst in Tsjetsjenië blijkt dat er telkens er een oproep om toe te treden tot het leger, (veel) meer kandidaten dan beschikbare plaatsen zijn (zie administratief dossier, blauwe map, document 1-5). In die zin is het niet aannemelijk dat ze de moeite zouden ondernemen om uw zoon (of eender wie) te dwingen toe te treden. Uw zoon verklaart verder dat de commissaris bij wie hij moest verschijnen op het commissariaat niks over zijn familie wist, waardoor nergens uit blijkt dat hij omwille van zijn familiale afkomst zou gedwongen worden tot het leger toe te treden (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 9).”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Het motief inzake de mogelijkheid tot weigering laat zij ongemoeid. Verder doet verzoekster aan de voormelde motivering op basis van de gehanteerde landeninformatie op generlei wijze afbreuk door deze louter te ontkennen. De Raad treedt verweerder bij waar deze motiveert dat het op grond van de voorhanden zijnde landeninformatie niet aannemelijk is dat verzoeksters zoon zou zijn gedwongen om tot het leger

toe te treden. Waar verzoekster de aandacht vestigt op haar familiale achtergrond en deze van haar zoon, dient voorts te worden opgemerkt dat verzoekster, nog daargelaten de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande, schromelijk voorbijgaat aan de vaststelling dat haar zoon expliciet aangaf dat de commissaris bij wie hij moest verschijnen niets over zijn familie wist, waardoor nergens uit blijkt dat hij omwille van zijn familiale banden werd gedwongen toe te treden. Dit geldt overigens nog des te meer nu niet kan worden ingezien waarom de Tsjetsjeense autoriteiten de moeite zouden doen en het risico zouden nemen om personen van wie zij denken dat deze hen niet loyaal zijn te dwingen toe te treden tot het leger en deze personen op deze wijze te bewapenen en verenigen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Uw zoon gaf echter, bij monde van jullie advocaat, aanvullende verklaringen omtrent zijn vrees die verband houden met bovenstaande. De hieronder weergegeven verklaringen vinden allen weerslag in de mail van uw advocaat die werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Hij verklaart namelijk dat hij in contact stond met zijn halfbroer M.B. (...), een zoon uit het tweede huwelijk van uw overleden echtgenoot. Sinds 2014 zou M. (...) werkzaam zijn als soldaat voor de Russische militaire inlichtingendienst GRU. Vanaf dan zou M. (...) ongeveer maandelijks telefonisch contact hebben met uw zoon K. (...).

M. (...) zou uw zoon informatie over uw verdwenen neef T. (...) bezorgd hebben en zou van hem eisen dat hij hem contacteert indien jullie nieuws van T. (...) zouden vernemen. Zo zou hij kunnen opklimmen binnen GRU. Hij zou uw zoon eveneens een positie kunnen bezorgen binnen GRU. Uw zoon liet hem echter blijken dat hij een totale desinteresse had om voor de autoriteiten te werken en dat hij niet kon aannemen dat T. (...) nog zou leven en dat hij daarbij z'n familie nooit zou verraden. M. (...) zou hem duidelijk gemaakt hebben dat hij dit niet vroeg aan uw zoon, maar eiste. Daarnaast zou hij uw zoon telkens beschermd hebben wanneer een aantal jonge mannen werden meegenomen. Het is volgens M. (...) slechts een kwestie van tijd vooraleer de Russische autoriteiten uw zoon zouden meenemen aangezien hij uit een geveiseerde familie komt. De enige oplossing is dan ook, volgens M. (...), dat uw zoon de gevraagde medewerking verleent. Uw zoon zou sindsdien onder druk staan van M. (...), die hem tevens aanspoorde zijn militaire dienstplicht te volbrengen. Eind 2017 werd M. (...) opnieuw naar Syrië gestuurd. In februari 2018 zou hij opnieuw contact opgenomen hebben met uw zoon en hem bedreigd hebben. Uw zoon vreest aldus ook problemen met zijn halfbroer die behoort tot de Russische autoriteiten.

In de eerste plaats is het bijzonder frappant dat uw zoon met dergelijke verklaringen komt dagen na zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van elke verzoeker om alle elementen waarop hij zijn verzoek baseert van bij het begin van de procedure naar voor te brengen. Uw zoon verklaart dat hij dit enerzijds deed omdat hem in het centrum werd afgeraden te vertellen dat hij familieleden bij de Russische autoriteiten had en anderzijds omdat hij u hier niet mee wou belasten. Het is echter vrij onduidelijk om welke reden men hem in het centrum zou afraden bepaalde elementen uit zijn relaas te vertellen. Hij geeft hier verder geen bijkomende duiding over. Daarbij is het ook zeer opmerkelijk dat hij in het centrum aan quasi onbekenden een (zeer belangrijk) element uit zijn relaas zou vertellen terwijl hij dat voor het CGVS – de instantie waar jullie tenslotte bescherming aan vragen – verzwijgt omdat hij u dit zou willen besparen. U en uw zoon zijn woonachtig in hetzelfde centrum. Niks kon hem dus garanderen dat wat hij aan mensen in het centrum vertelde niet tot bij zijn moeder zou geraken. Dat hij dit wél vertelde in het centrum, en dan niet tijdens het onderhoud op het CGVS, is compleet onlogisch. Hij werd aan het begin van het persoonlijk onderhoud gewezen op de vertrouwelijkheid van zijn verklaringen. Daarnaast was hij in staat om hierover meer uitleg te vragen, bv. in welke mate zijn moeder op de hoogte zou worden gebracht van z'n verklaringen. Dat hij dit naliet, terwijl het zou gaan om een zeer belangrijk element om zijn vrees ten opzichte van Tsjetsjenië vast te stellen, houdt geen steek. Deze vaststelling wordt nog versterkt doordat uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u wel op de hoogte bent van contacten tussen uw zoon en M. (...). U verklaarde namelijk te vrezen dat uw zoon door zijn halfbroer, een beroepsmilitair, overtuigd zou worden om dit ook te worden (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Hieruit kan worden afgeleid dat u wel degelijk weet hebt van contacten tussen hen, want waarom zou u zich hier anders zorgen over maken. Aangezien u dus op de hoogte blijkt te zijn van contacten tussen uw zoon en z'n halfbroer en van het feit dat die laatste een beroepsmilitair is (een gegeven waar u tegen gekant bent), is het nog onaannemelijker dat uw zoon u hierover verder niet zou inlichten. Het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen waarom hij deze elementen pas zo laatsttijdig aanbrengt, maakt dat aan de bijkomende verklaringen van uw zoon alvast geen geloof kan worden gehecht.”

Verzoekster slaagt er niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. Waar verzoekster wijst op haar verklaringen bij de DVZ en stelt dat deze niet zouden zijn onderzocht, dient te worden vastgesteld dat dit een loutere en aperte miskenning vormt van en geenszins afbreuk doet aan de voormelde motivering. In deze motivering worden verzoeksters verklaringen van bij de DVZ namelijk uitdrukkelijk en terdege in

rekening gebracht. Dat verzoekster deze verklaringen aflegde en aangaf dat zij angst had dat haar zoon zaken voor haar geheim hield, doet verder hoegenaamd geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeksters zoon naliet om deze elementen zelf eerder aan te halen. Aldus blijft de vaststelling onverlet dat verzoeksters zoon de voormelde nochtans belangrijke vrees ten aanzien van zijn thuisland bijzonder laattijdig aanhaalde en dat hij voor deze laattijdigheid geen afdoende verklaring bood. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van voormelde feiten. Zo deze zouden berusten op de werkelijkheid, kon immers worden verwacht dat verzoeksters zoon deze eerder en spontaan zou hebben aangehaald. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Tevens kunnen zich ernstige vragen worden gesteld bij de waarschijnlijkheid van deze elementen. Het lijkt namelijk weinig logisch dat van uw zoon geëist wordt dat hij informatie over T. (...) aan z’n halfbroer doorgeeft. Uw zoon was namelijk pas 3 à 4 jaar toen T. (...) verdween. Sindsdien heeft hij, noch uzelf ooit iets over die persoon, die reeds 8 jaar geleden vrij kwam, vernomen. Indien de autoriteiten zo doortastend uw familie opvolgden zoals u steeds beweert lijkt het vanzelfsprekend dat ook zij op de hoogte zouden zijn van jullie onwetendheid betreffende de locatie en activiteiten van T. (...). Moesten zij effectieve vermoedens hebben dat uw zoon wel meer weet over T. (...) zouden de autoriteiten hier ongetwijfeld stappen voor ondernemen en zou uw zoon hier concrete verklaringen over moeten afleggen. Dit is niet het geval, wat er op wijst dat er bij de autoriteiten geen vermoedens zijn dat uw zoon of uzelf meer informatie hebben over T. (...).

Bovenstaande vaststelling maakt het zeer onaannemelijk dat dergelijke druk op uw zoon zou worden uitgeoefend, via zijn halfbroer. Om welke reden uw zoon bovendien zou worden aangespoord om toe te treden tot het GRU of het leger, is volkomen onduidelijk, gezien de geringe meerwaarde die dit voor hun zoektocht naar T. (...) zou betekenen. Dit blijkt uit zijn verdere verklaringen die aantonen dat de autoriteiten reeds over veel informatie over T. (...) beschikken. Uw zoon vernam namelijk via M. (...) dat T. (...) in 2010 vrijkwam op voorwaarde dat hij zou meewerken met de autoriteiten en informatie over illegale gewapende groeperingen (NVF) zou verschaffen. Hij zou echter kort nadien al verdwijnen en zich bij een gewapende groepering hebben aangesloten en vermoedelijk een emir zijn in Syrië. Hieruit blijkt dat de Russische inlichtingen vrij goed op de hoogte zijn van het doen en laten van T. (...), veel beter dan uzelf en uw zoon. Welke meerwaarde uw zoon hen dan nog zou kunnen bieden door zich aan te sluiten bij GRU is zeer onduidelijk, aangezien de autoriteiten ongetwijfeld op de hoogte moeten zijn van zijn onwetendheid, zoals hierboven reeds beargumenteerd werd. Bovendien houdt ook de vrijlating van T. (...) op zich geen steek. Hij zat namelijk al 9 jaar vast. Of hij de autoriteiten op het moment van z’n vrijlating enige concrete info zou kunnen geven, valt sterk te betwijfelen. Het is om die reden niet aannemelijk dat T. (...) 9 jaar na zijn aanhouding met de Russische autoriteiten een vrijlating overeen kan komen. Aangezien T. (...) betrokken was in de tweede oorlog en beschuldigd werd van terrorisme kan worden verwacht dat de Russische autoriteiten hem slechts zouden laten gaan – als ze dit überhaupt al zouden doen – onder zeer strikte voorwaarden en met een duidelijk doel voor ogen. Dit is hier echter niet het geval aangezien het enerzijds zeer onwaarschijnlijk is dat T. (...) nuttige info zou kunnen leveren 9 jaar na z’n aanhouding en hij er anderzijds blijkbaar na z’n vrijlating in slaagde te vluchten. De onwaarschijnlijkheid van deze laattijdige elementen bevestigt dan ook dat er geen geloof aan kan worden gehecht.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hoe zij met haar belichting van een aantal niet-betwiste elementen afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde, concrete motieven omtrent de ongeloofwaardigheid van de reden waarom verzoeker zou zijn benaderd, kan namelijk niet worden ingezien. Met het verwijt dat het CGVS de situatie van T. en M. niet nader onderzocht, doet verzoekster evenmin enige afbreuk aan de voormelde, concrete vaststellingen. In tegenstelling met wat zij voorhoudt, volstaan deze vaststellingen weldegelijk om te besluiten dat het niet aannemelijk is dat verzoeker door M. en/of de autoriteiten zou zijn benaderd met het oogmerk om informatie te verschaffen over T.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Uit de verklaringen die uw zoon later nog toevoegde blijkt bovendien dat in begin oktober 2017 2 agenten van het FSB bij u thuis kwamen vragen stellen over T. (...). Zij vroegen het graf te tonen waar hij begraven lag. Uw zoon had hierover ook op zijn gehoor al gesproken. Toen had hij verklaard dat er

op verschillende momenten en door verschillende personen aan jullie vragen over T. (...) werden gesteld. De laatste keer was volgens hem in (de herfst van) 2017. Hij vervolgt dat toen 1 persoon – en dus niet 2 – over hem kwam vragen. Het was toen de buurvrouw overleden was. Die persoon zei dat ze hoorden dat T. (...) dood was, nadat hij eerder was vrijgelaten. Hij wou dat jullie z'n graf toonden en had zichzelf voorgesteld als een medewerker van het FSB (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 4, 11-12). De verklaringen van uw zoon met betrekking tot dit incident komen onderling al niet overeen, maar blijken ook wezenlijk te verschillen van uw eigen verklaringen.

U beweerde zelf namelijk ook dat jullie gedurende de laatste 7 jaar nog vaak ondervraagd werden over T. (...) door Russische militairen. U vermeldt een voorval toen een grootmoeder uit de straat overleden was. U kwam net thuis en zag 2 mannen buitengaan. Uw zoon zei dat ze vragen kwamen stellen over uw verdwenen neef T. (...). Even later plaatst u dit incident in de zomer van 2017 (CGVS gehoorverslag p. 12). Alweer zijn uw verklaringen tegenstrijdig met deze van uw zoon, die de laatste ondervraging over T. (...) plaatst in (oktober) 2017. Hierdoor worden zowel jullie verklaringen op het CGVS, als de bijkomende verklaringen van uw zoon, verder in twijfel getrokken."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hoe zij met haar verwijzing naar algemene informatie afbreuk zou kunnen doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van haar zoon en tussen haar verklaringen en deze van haar zoon, kan niet worden ingezien. Hoe het gegeven dat haar zoon bij de DVZ geen melding maakte van het voormelde incident afbreuk zou kunnen doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen diens verklaringen afgelegd bij en overgemaakt aan het CGVS, kan evenmin worden ingezien. Verder wordt de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen en vrees verder ondermijnd doordat zij heden tracht te laten uitschijnen dat het incident waarover zij het had een ander incident zou betreffen dan het incident waarover haar zoon het had. Beide hadden het namelijk duidelijk over één en hetzelfde incident, waarbij er op de dag van de begrafenis van een dame uit hun straat één of twee personen bij verzoekster kwamen vragen naar informatie over T. en die persoon of personen vervolgens, nadat zij bij verzoekster buitengingen, naar de woning van de familie van A. ging(en). Dat verzoekster heden het tegendeel wil laten uitschijnen, is aldus niet ernstig.

Gelet op de voormelde vaststellingen, wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd:

"Voorgaande vaststellingen doen het CGVS dan ook besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bijkomende verklaringen van uw zoon. Het kan aldus niet aangenomen worden dat hij onder druk staat van zijn halfbroer om enerzijds informatie over T. (...) te bezorgen en anderzijds zelf gedwongen te worden toe te treden tot de Russische autoriteiten."

Tevens wordt in de bestreden beslissing met recht aangegeven:

"Uw zoon haalde verder ook aan dat hij zich regelmatig diende aan te melden bij de wijkagent. Uzelf weet hier concreet niet veel over, maar verklaart wel dat jonge mannen soms werden meegenomen voor een gesprek, om hen te controleren en de les te spellen (CGVS gehoorverslag, p. 14). Uw zoon licht toe dat hij werd opgeroepen door de administratie van het dorp. De wijkagent informeerde er naar zijn leven en controleerde ook z'n telefoon. Hij vond er op een gegeven moment een foto op van uw broer R. (...) en stelde uw zoon hier vragen over (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 7). Uw zoon haalt verder geen enkel concreet probleem aan met de wijkagent. Hij verduidelijkt dat hij telkens werd opgeroepen wanneer er een nieuwe wijkagent was, wat bij jullie om de 6 maanden het geval was (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 8). Hieruit kan besloten worden dat de vragen gesteld door de wijkagent kaderen in een standaardprocedure en uw zoon hier, zelfs na het bespreken van een foto van R. (...), geen verdere problemen ondervond."

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij reikt niet één argument of element aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de oproepingen van haar zoon door de wijkagenten zouden kaderen in iets anders dan een standaardprocedure en toont niet aan dat haar zoon hierdoor verdere problemen ondervond of zou riskeren.

Verzoekster laat de bestreden beslissing verder onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Wat betreft het laatste element dat u aanhaalde om de vrees ten aanzien van uw zoon te staven, namelijk het moment dat de autoriteiten in 2016 uw zoon vroegen om z'n paspoort te tonen omdat hij zou lijken op een gezocht persoon (CGVS gehoorverslag, p. 10, CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 6-7), merkt het CGVS op dat ook hier geen aanwijzingen zijn dat hier verdere problemen uit zouden voortvloeien. Uzelf en uw zoon halen hier ook verder geen vrees voor aan (CGVS gehoorverslag, p. 16). Na het zien van het paspoort en de bevestiging van uw zoons identiteit werden ook door de autoriteiten zelf geen problemen meer gesteld (CGVS gehoorverslag, p. 10, CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 7)."
Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet aanvecht, onverminderd gelden.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U haalt tenslotte nog aan dat rond nieuwjaar 2016 27 mensen werden meegenomen en verdwenen waaronder 3 neven van A. (...). Enkele maanden later kwamen ze vrij en bleken ze mishandeld. De aanleiding voor hun aanhouding zou een extremistische video zijn geweest (CGVS gehoorverslag, p. 15). Uw zoon haalde in zijn bijkomende verklaringen dit incident ook aan en verwijst naar 3 neven die in december 2016 werden meegenomen omwille van een audioboodschap in een WhatsApp-groep, waarbij hij zelf niet betrokken was. Het CGVS kan echter niet inzien om welke reden uw zoon hierdoor enige vrees zou moeten koesteren. Hij stelde in zijn aanvullende verklaringen dat M. (...) hem zei dat hij tot nog toe steeds bescherming van hem had genoten. Zoals eerder aangetoond kan echter geen geloof gehecht worden aan de aanvullende verklaringen van uw zoon, waardoor het CGVS deze bewering niet kan aannemen. Bovendien vond de aanhouding van deze 3 neven ruim een jaar voor jullie vertrek plaats. Er is in die periode verder geen sprake van geloofwaardige incidenten die zouden duiden op vermoedens van de autoriteiten dat uw zoon hier enigszins bij betrokken zou zijn. Om die reden kan het CGVS niet aannemen dat hieruit een gegronde vrees in hoofde van uw zoon zou voortvloeien.”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Zij beperkt zich andermaal tot een algemene verwijzing naar de voorliggende informatie en haar familiale banden en deze van haar zoon. Hierop werd reeds hoger terdege ingegaan. Met deze verwijzing doet verzoekster, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, geenszins afbreuk aan de voormelde, concrete motieven.

Gelet op hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met reden geconcludeerd:

“Het CGVS stelt aldus vast dat er geen concrete aanwijzingen zijn dat uw zoon gerichte vervolging dient te vrezen. Er kan namelijk niet aangenomen worden dat men hem op een bepaald moment kwam zoeken bij jullie thuis. Ook aan de bijkomende verklaringen van uw zoon, namelijk dat hij zijn halfbroer M. (...) dient te vrezen, kan geen geloof worden gehecht. Het louter verwijzen naar arrestaties van jonge mannen in Tsjetsjenië volstaat niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is voor uw zoon. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegronnd, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Er werd reeds uitgebreid gemotiveerd waarom dit in het geval van uw zoon niet aan de orde is. Zodoende kan in hoofde van uw zoon niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Tsjetsjenië.”

Verzoekster laat de bestreden beslissing verder volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Naast de vrees die u koestert voor uw zoon bent u de blijvende ondervragingen en huiszoekingen door de Russische autoriteiten meer dan beu. Volgens uw verklaring wordt u namelijk nog steeds lastiggevallen door de autoriteiten omwille van de rol die uw familie, in het bijzonder uw broers, speelden in de Tsjetsjeense oorlogen. Het huis waarin u onder meer, de laatste acht jaar voor uw vertrek nog samen met uw zoon woonde, werd tijdens de oorlog gebruikt als uitvalbasis van uw broer R. (...), die als commandant optrad tijdens zowel de eerste als tweede oorlog. Daarnaast stond u zelf ook in voor enkele huishoudelijke taken in die woning tijdens de eerste oorlog. Sinds de eerste oorlog stond dit huis steeds onder toezicht. Het werd ook afgebrand in 1999 (CGVS, p. 3,6, 8-10). U omschrijft een specifiek voorval waarbij militairen uw huis controleerden met een metaaldetector en graafwerken uitvoerden bij u thuis omdat zij wapens zochten. Dit gebeurde in 2011. Er werd uiteindelijk niks gevonden maar ze hadden wel de garage uitgegraven omdat daar al een put zat om aan de auto's te werken, wat blijkbaar verdacht leek. Ze kwamen ook regelmatig het huis doorzoeken en nagaan of er een gezocht persoon, die ze niet specificeerden, bij jullie thuis woonde. Op een gegeven moment hebben de autoriteiten ook een vlag van Ichkeria en een tapijt met de afbeelding van Dudayev en een wolf gevonden, waarna ze u vroegen of u nog steeds aan het wachten was op Dudayev (CGVS gehoorverslag, p. 11-12). Ook uw zoon vermeldt regelmatige huiszoekingen door FSB of GRU op jullie adres (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 5). Uw zoon spreekt eveneens over het vinden van de vlag en het tapijt. Hij kan deze vondst in de tijd niet situeren maar plaatst het eigenaardig genoeg op het moment dat jullie garage werd uitgegraven omdat ze met een metaaldetector iets opgemerkt hadden (CGVS gehoorverslag B.K. (...), p. 6). Het voorval met de metaaldetector en de uitgraving van de garage plaatste u zelf in 2011 (CGVS gehoorverslag, p. 11-12). Het vinden van de vlag van Ichkeria en het tapijt met Dudayev plaatste u dan weer in 2017, toen de grootmoeder van de buren overleed (CGVS gehoorverslag, p. 12). Wederom zijn jullie verklaringen tegenstrijdig over de enige concrete elementen die jullie naar voor brengen.

Over andere momenten tijdens dewelke dergelijke zaken gebeurden blijft u zeer oppervlakkig. U hebt het over ‘militairen’ die langskomen om te zien of ‘een gezocht persoon’, die u niet kan specificeren, bij jullie woont. Ze kijken in de kleren, kasten, overal. Of ze stellen vragen over T. (...) (CGVS, p. 12) U

haalt daarnaast nog aan bij het aantreden van een nieuwe wijkagent telkens veel vragen te krijgen in verband met uw familie, maar concrete problemen leverde dit niet op (CGVS, p. 10-11)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet op concrete en dienstige wijze weerlegt of betwist, onverminderd overeind.

Derhalve wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht geconcludeerd:

"Omwille van alle bovenstaande vaststellingen kan moeilijk geloof worden gehecht aan jullie bewering dat de Russische autoriteiten jullie nog steeds kwamen ondervragen over uw verdwenen neef of omwille van jullie familiegeschiedenis. Over de enige concrete elementen die jullie hiervoor aanhalen blijken u en uw zoon tegenstrijdig te zijn."

Zelfs indien al aangenomen zou kunnen worden dat verzoekster en haar zoon weldegelijk nog werden lastiggevallen door hun autoriteiten, dan nog dient te worden opgemerkt dat dit niet volstaat om in hunner hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Te dezen wordt in de bestreden beslissing met recht gesteld:

"Bijkomend merkt het CGVS op dat, zelfs indien er geloof zou worden gehecht dat jullie tot op de dag van vandaag door Russische autoriteiten worden lastiggevallen omwille van de betrokkenheid van uw broers aan de Tsjetsjeens- Russische oorlogen – quod non – dit niet van die aard is om te besluiten dat u en uw zoon vervolging dienen te vrezen in Tsjetsjenië. Hoewel kan worden aangenomen dat u dergelijke praktijken meer dan moe zou zijn, zijn er geen concrete aanwijzingen dat u en uw zoon door deze praktijken een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden lopen. De elementen die jullie aanhalen die hier wel op zouden kunnen wijzen, werden immers reeds ongeloofwaardig geacht. Het loutere gegeven dat u dergelijke bezoeken beu bent is onvoldoende zwaarwichtig om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Hieruit blijkt immers geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Het gegeven dat jullie daarbij reeds 7 jaar zouden worden lastiggevallen en toch nooit eerder de overweging maakten om te vertrekken uit jullie woonplaats, doet tevens afbreuk aan de ernst van deze feiten. Het CGVS kan niet inzien om welke reden jullie in Urus Martan zouden blijven wonen indien jullie op herhaaldelijke wijze door de autoriteiten werden lastiggevallen. U gaf zelf aan dat dit wegens geldgebrek was en jullie uiteindelijk door een beetje te sparen wel geld genoeg hadden om te vertrekken, wat eerder vreemd overkomt (CGVS, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt niet dat jullie enige initiatieven namen om de middelen te vergaren die een vertrek uit Urus Martan mogelijk maakten. Een eventuele verhuis binnen Rusland lijkt u ook nooit te hebben overwogen. Daarbij gaf u aan dat u, na de ontvoering van de 3 neven in december 2016, door de moeders werd gevraagd waarom u niet vertrok. Dit zou er bij u toe geleid hebben om effectief te willen vertrekken (CGVS, p. 15). In die zin is het opnieuw opmerkelijk om te moeten vaststellen dat u uiteindelijk nog meer dan een jaar – waarin geen enkel geloofwaardig incident is voorgevallen – in Urus Martan bent gebleven."

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Dat haar uiteindelijke vertrek en dit van haar zoon zou zijn ingegeven door de problemen met M.B. en de druk op verzoeksters zoon om informatie over T. vrij te geven en de Tsjetsjeense ordediensten te vervoegen, kan gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze elementen niet worden aangenomen. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat het, zo verzoekster en haar zoon werkelijk een gegronde vrees voor vervolging dienden te koesteren ten overstaan van hun autoriteiten, niet aannemelijk is dat zij niet eerder uit Urus Martan zouden zijn vertrokken, niet zouden hebben overwogen om zich elders te vestigen en geen geloofwaardige incidenten meemaakten.

Mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent verzoeksters familiale banden en de voorhanden zijnde informatie, wordt in de bestreden beslissing eveneens met reden aangegeven:

"Wat betreft de arrestatie van uw zus M. (...) nadat zij aangifte gedaan had van de verdwijning van T. (...), merkt het CGVS op dat er opnieuw geen aanwijzingen voorhanden zijn om aan te nemen dat dit voor u verder enig gevolg kan hebben. De elementen die u aanreikte wijzen er niet op dat u hetzelfde kan overkomen. Uw zus ondernam actief concrete stappen om zowel A. (...) als T. (...) terug te vinden, wat in uw geval niet geldt (CGVS, p. 7, 16-17). Bovendien bent u in al de jaren dat u in Tsjetsjenië woonde nooit op een gegeven moment gearresteerd geweest omwille van de aangifte van T. (...) verdwijning die u zelf deed (CGVS, p. 12), waardoor niet kan worden verondersteld dat u hier voor nog enig risico zou lopen

Uw zus A., Z.I. (...) (O.V. X) werd in april 2016 erkend als vluchteling. Er dient echter opgemerkt te worden dat het CGVS elke asielaanvraag op individuele basis dient te onderzoeken, en hierbij rekening houdt met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de

aanvraag. Zo blijkt dat uw zus Tsjetsjenië veel vroeger dan u heeft verlaten en zij gehuwd is met A., I. (...) (O.V. X) die reeds sinds 2006 in België verblijft en in 2008 als vluchteling werd erkend. Nergens haalt u problemen omwille van hen aan en blijkt dat het tijds kader (uw zus al vele jaren geleden uit Tsjetsjenië vertrokken en lange tijd in Azerbeidzjan geleefd; CGVS p.5) en de algemene context toch fundamenteel verschillend is. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een asielzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. U heeft echter zelf niet aannemelijk gemaakt dat u persoonlijk bij terugkeer naar Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet zou lopen."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Aldus blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Gezien de hoger gedane vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen en vrees voor vervolging van verzoekster, is het verwijt dat bepaalde elementen (zoals de lotgevallen van T. en M.B. en het lot van personen die weigeren toe te treden tot de Tsjetsjeense ordediensten) verder niet dienstig. Daar verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar zoon omwille van diens band met T. en M.B. problemen zou kennen en evenmin aantoonst dat haar zoon zou riskeren te moeten toetreden tot het leger, is nader onderzoek ter zake niet dienend.

De neergelegde stukken, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de hoger aangevoerde en besproken asielmotieven, waaronder haar familiale banden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing op basis van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier verder met recht gemotiveerd:

"Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel

voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met haar verwijzing naar een arrest inzake de situatie in Ingoesjetië, dat bovendien dateert van 2014, kan zij geenszins afbreuk doen aan de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië of aan de informatie waarop deze analyse is gesteund. Deze informatie dateert van juni 2018 en heeft wel betrekking op de veiligheidssituatie specifiek voor Tsjetsjenië. Voor het overige reikt verzoekster geen informatie, elementen of argumenten aan die afbreuk zouden kunnen doen aan de voormelde motivering of de informatie waarop deze motivering schraagt. Derhalve blijft voormelde motivering onverminderd overeind en toont verzoekster niet aan dat de situatie in haar land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voorgaande niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT